

کور دستان

گوزارشی جهانابی محمدحسین خانی

سیف‌قاضی و نزیری جهانگیر نام‌نایدی تکرورستان
جهانگیر آغای محمد حسین خانی
فاضل و نزیری جهانگیر نام‌نایدی
ستان و دهکده ایوانی که راه‌پاره وی
جهانگیر ایوانی به لینی دايو وله مینیگی
۱۳۴۵ ۳ ۲۱ دادگوزوارشی ذیروی
اعنی عموم گی ایاند :
مان برایانی خوش وست .

من که به مردم پیشوای معلم و به ادگر من
کی بر این خوشبوست هامور به اقشاری
گشته بود حکومتی توانی بروم به
دستانم که شادی هامور یعنی خشم
به عرض نکنم.

۲۰ بیک شه و ۸ پانجهدر سعاتی ۹ و
۱۰ هایستگانی نهودرین موده دل نمایند کانی
چان گوکباره دست بوله آنگاه بیشود ری
کنی خنکوکه دنی میالی آذربایجان و
هدتی شایندگی و آغازی صادق بادگان
دگن جهان شاهله و آغازی ابراهیمی
دلستانی ۱۴ نهضه قبادی در هیئتی
ر کیانیان فخر هر که تمدن گردو انسانی
۱۵ آذربایجانی ایستگانی (هر آباد) بین
آزادی خواهان و عالی آذربایجان

نطیجی حضرتی پیشوای
کوردستان له میتبونگی زوژی

۱۳۹۲

حشرات پیشواور ۵۶-ب ری گورهستان روزی
۳۱ ر ۲ ۱۳۴۲ هـ مهندسی نوروزدماست، تو اولی
سدان و سرمهکر دان و قرالان و زنانی گورهستان
و دندنبار کسی ای اوزن و فله خوبی جو چشم خوریان
بیو یم نشانی زیر روی خطاب به حاشا در اراد
فرموده:

برآ خوشویسته کن معاوم نسبتی دهد مردمون کند که
تو هم و اخلاق دو و بره سکیه که دنیو کوردن داده بود
که بیان تاخویش وای ای هابزو تأثیری داشته و ادایش
کردیو نوانی برآیش نیک جو برو و حتی پیشو کوریش
یسته و یک نیوون پیشتر قی کرد دلایل تشکیلات
چند مشکل بیو و من چونکو نموده دن کار عاسی نام
ویز پسره هر سویه چوستو پیامبریها فاقی دینی به
هوی رملج و زست و حصوله ای چند کسی صاحب
ایران و راست تشکیلاتی ساز کر و نظریه تربیتیش دنبیو
ملکتنا بر تواری کر و دیده تیکی گشمد اخلاقات و
نایابیش دوابی بی درا تو خودا کی چشادو ده لیک
لاریک گوهرمه هر شومنه که خبری سخنیت له جیهی.
مسنی و سمر متنی و تجاوزی دوزمن به حاکمی کور دستی
آزاد به کوردن سگیشت هم و یکمکو اند و راهه بین نفاط

گوزارش جنابی محمد حسین خان سیف قاضی وزیر چهنگو نهادنده کوردستان

پاش گفتگو^۱ کی ذکر امداد اتفاق نهادنی دیموکراسی
کوردستان و آذربایجان دلوخوازو نظانای ملیون کورد و
آذربایجانی (که به خوشی هزاران لاو بیرون و مازناران
میلادتی فارمانی گوزدو آذربایجان) کسماهی سال تو
ری عیادا له مافو مبارزه دایرون و بدمعستان هیاو و ودقابلي
ابلاغي پرچ و بی معنای حوتگاهی دموکراتی تاری
له بدر نومی که دونبا یزانی کمبلندتی فارمانی گورد
آذربایجان حاضر^۲ خون رشن و برگوزی نین و بوله
دمدانی ازتعاب خوشمزه ظالمو گورمه کانی دونبایله
کددو روی عیدا هزاران اقراو بوختابان بوسازکریدون
به ۳۳ دادن بدمو لعن تاران پیشناه کرا ، کشمود
و آگاداری ابو عرض ده کرین .

پاش گفتگو^۳ کیتکی ذر وجه دروزه مذاکره
باستدی درو قسی بروجی ڈونی اساسی و به وعده
که من له بزرگکرد دوشه ولیم معلوون بوروه فاوی اساسی
بتعییری دمواشی تاران ، عبارته له یامال کردنی حشوی
مبلات ، و دستور بی یعنی وان .

و به للاکردن و تی بسرا دان عضویتی محدود
به عنوانی حوى جوى مأموریت اشتکری و کشوری و زاندارم
که، یامال کردنی حق و عدالت ، که معاشر قانونی
اساس حقیقی ، بنهادی و نهادنی ایرانی قابل بوروه ،
و دانداوم دریانه کرده ، هر و کوکو بخوان دیز تانه
له ترسی به گیازو مال و حیثیتو ناموس نهادنی ایرانی
محضو اصلتی کورده ... ده کمامی بی شرمی و بی جایی
دا له مددنی ۴۰ سالی دیکاتوری رشان میلان دامغانیه بیان

شودش به جهانی هوزه کانی جیز آن زرگان
حلان بستوری ابلی جیدران گسترش له
حینینشای خواست که هوش بجهان بمحی
بینی و ده گل نیشنان پدرستان گهور .

نبور او ده گل پسوولی زور و دارانی
سرشار شیواوی اسکاک کانی تزوکو دل
رو وی ایزه کانی نیوان برو بمنی بزمی
کجا چاونوری و ملامی اسماهی آغای سکویه
روزگاری راده بوارد تانکت و گبر و دیونی
شیخ سید هانه پیش پاش نتم شکست زماریک
لنجنگجویانی حیران ، زرگان ، هستان که
بولای سنوری ایران پاشه کشان ده کرده
و هکانی رابردن لمه بندی ابلی جیدران توشی
بیشگیری حسین پایابون . حینینشامه وی
حووث روز ریگای له چنگجویان بهست
پاش چند شهربیک چنگجویان ریگابان
کرده ده و خوبان گبانه سنوری ایران
ایردا بیو که ها و کاری حین پاشان ده گل
هیزه کانی نیوان ریگاری دا ، بهلام پیاوانی
آزادا نیشنان خواهی ابلی جیدران نهیو
تم لیکدانه دا چنگجویانی پارمنی داهزی
در یازیونی شواستان فرادرم دینا .

چنیک که مایه بدنیوی هم حوزه بیو
به کی کرستی دوو کس حست : ظاهر و
بپر نیوان برو لسدی کشندان پیش
بدهمشی قالو کندیک به کی دی نیباردی
دی کمک

از پیش بودن بروایتی هایی که در این مقاله آمده اند دید .
چنین که ماباید به ذیوی هم حوز مبو
به کسی کوشتنی دو و کس حقیقتی نظره رو
بین خوبان بود و لعنتی کشندان بدان
بعد متنی قاوس کنندیک به کسی دیگر نسبادنی
دو و کس حقیقتی به ذیوی حقیقتی و متنین الدین
لورن (اتو کورانی سلسان ییک) به
زادرمه کاتی تورک ، هم دو و کممه ریکان
کوم کرد برو جوونه مالی بسردی ییک
نیز بر او بقلمانداری آلبانی بسام داسو
قلمانداری بش چند زاندرمکی خارجی برو
کاتیکما هم دو و کس لومونافیکه نعمای
پدری ییک نوستیون دهان گردن توانندیان
لی دهدن کحمن زیر العریکانی بسوانی
بنیلس و غزانی نذر قدمجی زاندرمه کاندا
دعمری بلام شمس الدین که به خرمومبرو
نمرد پاش قوهی می سال لازم زیر زندانی
دینی هدایت و خو د کمیته آثارات له
دمستی فرزندیگ دیسان به کاری بستان
بعرسنی خربیک دهیت .

بلام بی اوانی و مجاستزاده (نجیب) ی
دیگری ابلی جهان بخوده بیاندیشک که
بانان هریکانی بستاندا لخوبان نشان دار
به خوبیانی یکده ری از ارادی دا وشنیان
هم درور و داده شنگیکی شوشتنه .
کورحسین بانا بیکله لی کردن ده گل
چولاه و می ملیون نهادنیاهوزی سیدران بالکو
ایه کاتی هنوزی جلالی ، سیستان و بلوچستان
بله ، اسلام

خوشبست حس تدبیر و اراده پیشوای
برز به کاتو و برابری کورستان و آذربایجان
و غیره تو شهادت و جایزی می رسانی
کورستان و فردانیانی آذربایجان دستگای
ملهم ارتقا یابی مترالز کرد ولیان معلوم
بورو کاتو نهسته که به بیشتران نه اوی
طباقی میله ازی از مانور میندی کورد و آذربایجان
بی وجود هاتون شوختی بی ناگزیر . و بهش و
گاتنه باز دری و بود و دود میلانه بس اور میندی
دهمیدانی مبارزه خوبان بی ناساندن و بیو
حدقه که نشانده راه کرن . وله
نیز جانی اشاره کردندن سریان بودنیانی همرو
نایت کرد . ایشانه همچویی همچویی مردانه تی بکوشن
واشنان و بی حق بجهه . و خودای هاروا
پاری دمه نهندی مهیه .
زور عالی و مبنی که بخوبی و زحمت و رنج و آرزوی
نیز جانی هزاران هزار بعده هست و بیماری نهادنی زحمت
کیش ابرانی بناخی داندراوه و دازاندراوه همه ، به هیچ
نمودیکی ملعلی روزگاری که نهادی روزگاری ده عصری
تمدن و اوندا بو میلت و نهادنی ایرانی و برجار نایه ،
بزی کوردو کورستانی گوره .
معنای و هنکو نه سفره دهیتی بودن گایی .
کیمی حکومتی بتوشان نهادنی . بلام لوه مافرمانی
ثارانی دا که بیاری خوم دستگای هشیوری خوبن مزو .
بوجه ای حکومتی خاتم دی لیم حایی برو که حکومتی
برشالی همه که المان له ثاران بدر قراره . نهادنی همه
حده بورو که . بمهی جنبه میدانی دویانه بوسیله کاسه
بیدن کرده و دستگای ارتقا دیگری دویانه بوسیله کاسه
ازیانی خوبان ، بو منفعت بردن و فازانی داشتاریکی
(کوهستان) وره گیر سید محمد حمیدی

پنهانه رهاتی آثارات

۱۲

لهمه دهنی همانی شیخ معید ، حاجی
موسی ییک و خالدی ییکی گوزمندی
بنیلس دا راگیرابون بلام حین بسان
هروا لعنی خوبن ایلی راید بوارد آوری

اسلامی حقیقی ، پنهانی دهی ایرانی قابل بوده ،
و داندراوه دریان نه کرده ، هر و کوکو بخوتان دیر تنه
له نرض به گلزار مال و جینت و ناموس نهادنی ایرانی
مخوساً-اللهی کورده ... که می بشرمی وی جایی
دا اه مدتی ۲۰ سالی دیگانه ای دهی دامنه بیان
نه کرده و هوان ایرانی فقط بغاران دهان . و بهش بری
استفاده شخص و خوشکوری دهان . دراگر تی مقام و حساو
جهالی خوبن هیچ فکری دیگانی نه . تاریش جهان
هر کفزو بناعی فساد لا ایلانی وی علاقه ای وی طبیعتی
و دمحقت داده مهر کزیکی زورزور که نیت به قاسم و قبوری
زور عالی و مبنی که بخوبی و زحمت و رنج و آرزوی
نیز جانی هزاران هزار بعده هست و بیماری نهادنی زحمت
کیش ابرانی بناخی داندراوه و دازاندراوه همه ، به هیچ
نمودیکی ملعلی روزگاری روزگاری ده عصری
تمدن و اوندا بو میلت و نهادنی ایرانی و برجار نایه ،
بزی کوردو کورستانی گوره .
معنای و هنکو نه سفره دهیتی بودن گایی .
کیمی حکومتی بتوشان نهادنی . بلام لوه مافرمانی
ثارانی دا که بیاری خوم دستگای هشیوری خوبن مزو .
بوجه ای حکومتی خاتم دی لیم حایی برو که حکومتی
برشالی همه که المان له ثاران بدر قراره . نهادنی همه
حده بورو که . بمهی جنبه میدانی دویانه بوسیله کاسه
بیدن کرده و دستگای ارتقا دیگری دویانه بوسیله کاسه
ازیانی خوبان ، بو منفعت بردن و فازانی داشتاریکی
دیگری و آتریکه هدوچه بجنان ، که در دواره ایده وی وی
که دنیا بزانی غیری حقیقی خوبن و خوندن و نوین
بزمانی . دایکی و بزمیدانی فرهنگ و اشنازی و هاته ده
له غاره نهشکوئی بعد هفتی . و خو گباندن به عصری
تمدن هیچ مظنو و و دهی می بیو گوزمندی
زوره لوح حقیقی کوکه دهانی همانی دهی ایرانی
چند بصره تو ظاهر ش خصی آغاچ خواب شاهله مساعد
ولا هزاره برجیکی حاضر بود که دهدن اکرانی دفعه ایند

خطقی حضرتی پیشوای کوردستان

۱۰۴ پاپیلاری

که دهستانگای حکومی تاران چ
لپیش رشاخان دا و چه له زمهان
رشاخانی دا و چه لیداش رشاخان
داویبه کوردان چه نکیز و مولیش
له گل کمی نه گردوه .

کی بی نهی یستی که با
جن نیل و نام ریدیکی ده زمانی
قیراندا جغیر آخای شکلا هم توربریزی
کوژرا کشتی حمزه آخای منگوکی
و هزاران امثالی وايان به یستی
کمی بی نهیستی که بدینجا ناچادر
دیگری قشونی رضاخانی بهارلو
جهون دمه و محبتك دا ک آثاراتی
آگه سکونت کن

لدرم شماری نه دل بور دان بیوو
چه نیایون و ناجوانمردانه و مبنی
زن و مندالی سکوردان کوکوت
نمودنالله چیان به سر هیتان چیز
لی کردن جه لای چون همدوبار کرا
و ده سکل هزاران مالی کوکوردی لای
وان هسر به که بوتفیکی ایران

بیوون ته و دهردی دایان به گمبلایا
که به رسانی پاریان کردن مدد
مندالان ده سفری دا فربیون

تجهیز دهه رخانویکی تاریخی دا و همکر کرد و
خراب جو قیمتی هسته مو و ملائی کوره اه به
استفاده بکت ای کرده که ایندیشت دهه موی ؟
سینکو بدو کی خانمانه هیده موزه و نیکره دوه
که دو ایرانی دیشی بی آدمدانه دهه ای بدی
چت دهه که اکوره دی رو تا مو : دهه دهی
خلاصه هر له هیلان را تا
بین سوانح کورد باین سوداران بین برای
جو تیره کان وزمه نه نکشنه کان بین چسبکین
و تکلیف بیه ؟

بدمهه رادبو و له تاگراف و تایپونی
خورد بینه که کوشت بدین و
ریوه قله به به کتری ده که بین و
جزا برقی چاو لیکن چون شوی
کین دهه اه که گردیتو آزادی له
کرده وه روز .

له په ټمو چواړون حاضر بیون
مورو خونان به کوشت بدین و
طاعتو فرماتیده داری له ده دې ګاهه
کین دهه اه که گردیتو آزادی له
رازن دا برقماروی چه مانیکله ههیده
وی له ایرانی دا دهه زین پیکاره ده
سالیکی به بل بدل استراتیجی ټوشتانه
که له سایه خویه بند و صنعت به دهست
هزاره شرحی پادم شواوتابی یهالی
کردو بیه برآ امریکا جل و جهند

دوای نهودی بیاناتی همترنی پیشواهه ساره
کاپیکدا ته اوای حاضرین به نهاده دلاین برو
حالی بون آوله کردیو و گوئی بان لاهوت همراهانه
را گز ته تو اپنوه چجهانه دیران و هور را کشان
و زی کورد و گوره دستانه ته اوای و نهاده
تکهوره ری چکوهه حاضر ان به مکدنه ک و
بیک آواره حالت جواب و له ولامی همترنی
پیشوای مجوبهدا کوئیان : آوره نیشمان
یدهستی و آزاد بخواهی ایده کوزاندنه و مه
بو نه ایده معادی مقدس (یادگار گ کا آزاده)
مان و میش کرنو و آزادی خوشان و مهندسک
جیانه ایشان حاسانه که آزادی خوانه نز
هردانه و پیاونه دمبارزین و رای ده گزبر
آمادین آزادیه گشت نهد و کامنی هایشتو
ایرانی تامین و بایه دار که بن و بیهاده له زیر
زوری دیکتاتورانی خون مز و خونین بیه
دمبارزین و مک خوانه له آزادیه بعده رای
هزهون سویس دوو می ییکن یه
دنبایه نه ایش و مکه بیه درن بله
جوسکو کاری خوانه به دست خوانه
و غمی خوانه بون خوانه ده خوانه
به ده شوین فی ده گون و او میش
که و تون ایمان گورین با شده
ته کاپیکی بخوانه بسدهن و مدوای
خوشدن و منت کهون و فلاحت
و کیخت و کالی خوانه و ملکه لکی ای
بیکن و مانمانی بی دوامه مه بکین
و کارخانه بینه و هه مو کانتکا
و معدنه همان همه با و مردی خانه
و به منتهی واه و ملائی خوانه
مازدههان معلوم کرد له پدر درک و
آستانه وان حاضرین و بی خوانه
گوردن و نشکلاتو ده کنه
مو کراسی چون شنکو دهانی

نهیز این چیز! لی هات و چون تا
 بیون تو دردی دلایان به که لبلقیان
 که به رشانی باران گردن صدها
مشنالله ده سفری دا فربیون د
 بیباوان دمتو پیان سرماربندی او
 گیستندرانه شارانی هاره دوری ایرانی
 و به اشتی عذاب پیشی زوربان
 تاکت بود هنکی ناموسی و می عتیکی
 که دمهه مو و کارانه داد پسر کوره
 دان هات شرمی ده کم شرحی
 بددم و نتا یورو پیشنهاد بکردوه
 کاری اینیان چی لی بهیم مردانه ای
 پهرانچ دوست و دوزمن شاهدی
 قطبیع و جنایات و هنکی ناموسی
 و آنه حنی نهشیان بیباوان ده کرد
 شیرپان و نظمیه بیان مردانه هی اپتر
 عدلیه مر کزی تلاان بورو رو واته و
 ی خالکی بروون له پاها وان بعنانی
 نواری شیرپورمانکی که دمثانی
 و انداهاتوه :

اللهمس پسر پشت بدشمن دهیم
از آن به کاخ خود را به کشتن ده
هینه هدایت تکبر و عتل
و گذوچی بان نهاد ایمه علیمده دا
در جای خداوندیش راضی نه برو
و کسری شانیان دهزانی ده مانا ادعه
الروحیه بیان ده کرده و به مردمی سرتی
رسوشنده پسر زبانه و هدوار امان
هر بیرونی هیتا ونا یعنیه .

نیازمند مان ملکه کرد له پدر درک و
و آستانه وان حاضر بی ولى خوان
ده گورن و نشکللات ده کنه
دمو کرامی چون تانکو دملین
برای تپوه کهین و هعرگ خوش
نه گورن و نشکللات بشان نه کنه
دمو کرامی دیانه عضدینه کن نه گل
نمگویه و برای تپاه برا یعنی کبه
مان جدایتی همش سالهای ساله
بوازداده هولی دهدین بیاوی چان
جیدیکه به تانکو توب و طیاره ایان
پیل مدن همش به شرین حکمکان
دوبه شریدا چه به جعلیکه هفریمه
ده اسارتنداموه؟ جیدیکه مان قبل
ه بجاوه همهین و لو که مان ده کوی
ماختن : هوانی همو همو کارخانه
صاحب عطنهایان درست گرد
و ه او هممو شه عجائب
عجاییکه و دره مخن ده میکی و مک
طیری به حوابدا دفرهن هرمهونه
چاولیکدهه له هترق ده چن بومهرب
جاریکه و ملا ماسی ههر نهونه
بلی که کودو به بن دریابدنه
سر و نهودری دوتپه ده کن
کروایان همهه وو توپلران هرمهربه
گرد و په زی آستنا سدهه و ماتفاق
که شاریکه خلدهه گرن پیادا لهو
دیو دل و دیو ده کن آنسو میلی
پین و تانکی فاما شاکن و سدرنج
برون با اصلاحاتکی، بکن نه و همه

۵۵۰ زمانی کورری

میل
باوکم بارام مرواری من
میوهتی ماسی خوش
بارام دوو مالی راو کوچ
پرشنگ مرواری کرده هن
میوهتی ۰۰۰ جوش
بارام دوو ۰۰۰ سرت
پرشنگ مرواری کرده هن
۰۰۰

卷之三

۱ - لایه‌ری ۱ دری ۳: ریال
 ۲ - > ۲ > ۲۵
 ۳ - > ۳ > ۱۵
 ۴ - > ۴ > ۱۱
 ۵ - کافوز، ساکت بدی ۲۰.

مهاباد - چایخانه‌ی کورستان

کوردی آمادن همراه اینه هرچه جو روز داشت در بزیره کی
دو زمان و ملامی شایان خوانیده و مه داشت
نهی نهی نهی نهی کسانی که همیشه به درو و دمله و
به دستوری اربابی گوره تان همراهی که هایانند شار و
خوشبزین ... چیزی خوان مادلو مه کهن تایانی ایمه
تازه نهودی در جو و هیچ گرسیک باولانی ایشان
لورو روی کارم : فرمون علیانان پستان دهد
شمش ساله ایوه بعو قسانه بعو درویانه دیگرمه بیش پستان
وایه بعو جو و موقع دین بعلام جاچکی لی لورده بعو هر
مدی که دشمن سالادا که ایوه زورانی پستان فروشان
به دمه ومه روژ به روژ و باش ده گفون به هزاران فرو
قبل فدمه بک دینه بیش نزوری بی تاجی هیزی آزادی دومنه لان
و پهانش دخانه و .

۵۵نگو باس

له چپه بی سه رده داشت

خوبی که بینه و که شوی چو لرمه بمه

پیشتر که کاتی ارجاع به هوراره نیزی کی

سردهشت که بوسنی کوره سنانی ای ددبی

بداماری دمین و بوسنی که دمدون و دمدون

به خیالی خواری خوان بع ده ۹۶۰۰ میلی میلی دزدان و

پلاماری بولانی آزادی

(وزارت پست و تلگراف و تلفیقون کورهستان)

گوره لان که کلاه آغا

وره مندیان دمی دمینه له

پش شدیریکی زور هیزی

ارجاع و کورانی بزور

هانوی ایرانی ۴۴ کسان

ایده کوئری و نیزی کی

وزارت پست و تلگراف و تلفیقون لان

کورهستان که بیان بیان بیان بیان بیان

وزارت پست و تلگراف و تلفیقون لان

لهم ایه که بیان بیان بیان بیان بیان

وزارت پست و تلگراف و تلفیقون لان

که دارای سوادی شن سالی ابتدائی و یازیانز بیت فن تلگراف

وزیر فیربن استندام بکرین آغايان داوطلب دهی تاروزی

و سعیده گل بیان حمدي

پانزده جوزردان خوان بعوزارت پست و تلگراف و تلفیقون

نمیشانه شاهزاده همچو کیانی باکی ده گه

کورهستان مرغی به کن دهوره مدرسه شش مانگه له پاش خاتمه

آزادی بیهاده و مهاده

مدت معینه و دادنی امتحان باحقوقی کافی له طرف حکومت

بیزی حق بیزی حق بیزی حق

ارجاعی رسنی ناوه و نا

کورهستان مهین و استندام ده کرین - ف

وستا شدیریکی لانه ته

له علتر فوزیری پست و تلگراف و تلفیقون کورهستان - نایانیانی گیشته و .

له مازی ایله هرچه بیو و بیو همیو بیا
اطلاعاتیکی اه بارمی که بیهی خنی بیون و
جهنگ هبنا نیانی و وقاداری خنی به که بیهی
بیورا و بیونوین و ملاد دا و بیهی بیسامه
بیزیکی تاییتی بیو همیه تی مر کویی ازد . له
ورا به دستوری شکلیات بولانی ابران رویست
له شانی مولان له بیه دوستیک که له نیوان
دوتی بیانیا و نور که دا بیو له رویشنی
و ای بیش کیزی کرا ناجار دیسان گهاره
سوره حاجی موسی بیک ته توش بیو و لشیگا
دا کوت لدیش بیشک دلی بیشان خواهانی
به خودایی یکجا ری داغدار کرد و هارالی
و پلاماری بولانی آزادی دومنه لان

پیم وایه نهودی نازان که هیچ هیرن نتوانی اه

پراهه احسانی نیشانیه وستی میلات رایمه سنتی ، آیه

لیان معلوم نیو که مه گهر مفعجه ای غیره میلات و جوش

هات کمه ناویری خویی ایدا نا زده اندش بیه و کانی

بی ناگری و خویی ایدا نه ده ایلی جاین بیه و کانی

بنده و سرنجیکی دنیا دیمو کراسی بدم بیان دنیا

چه باش اهم میات نیشانی ایران بو بشتمه مه کنده و مه و

میلات مهختکین و بعده نهومه بک آزادی خویی بدنه

به تایانی خوان له همنجی و محوش هلوی کورهستان

مهین ، دهنا واللی داده بخین و رسمای ایدی دمین .

دلشاد رسمای

۱۰ گاداری

له سار امر مبارکه حضرت پیشوای معلم کورهستان

ایده کوئری و نیزی کی

وزارت پست و تلگراف و تلفیقون لان

لهم ایه که بیان بیان بیان بیان بیان

وزارت پست و تلگراف و تلفیقون لان

لهم ایه که بیان بیان بیان بیان بیان

وزارت پست و تلگراف و تلفیقون لان

لهم ایه که بیان بیان بیان بیان بیان

کورهستان مرغی به کن دهوره مدرسه شش مانگه له پاش خاتمه

آزادی بیهاده و مهاده

مدت معینه و دادنی امتحان باحقوقی کافی له طرف حکومت

بیزی حق بیزی حق بیزی حق

ارجاعی رسنی ناوه و نا

کورهستان مهین و استندام ده کرین - ف

وستا شدیریکی لانه ته

له علتر فوزیری پست و تلگراف و تلفیقون کورهستان - نایانیانی گیشته و .

محجوی

پنوسه بیری دام نهمری کرد اطاعه کرد

له انداده که بیانی ملاب دیوان

گذایه کی و که محوی قلندریکی گورد

مثالی پادشاهی فرسه صاحب دیوان